

Zoran Maroević

(Matulji, 27. travnja 1942. — Beograd, 24. travnja 2019.)

U 77. godini života preminuo je košarkaški olimpijac, osvajač srebrne medalje u Meksiku 1968. Zoran Maroević. Pripadao je generaciji jugoslavenskih košarkaša koja je započela s ispisivanjem najljepših stranica u povijesti naše košarke. Bio je odličan pod koševima, vrstan skakač i još bolji strijelac.

Rođen je u Matuljima 27. travnja 1942. godine, premda mu obitelj potječe iz Starog Grada na otoku Hvaru. S obitelji se 1952. odselio u Osijek. Interes za šport pokazao je već 1957. godine kada je počeo igrati za rukometni klub „Slavija“ iz Osijeka. Po završetku gimnazije napušta Osijek i rukomet te dolazi u Zagreb i upisuje Veterinarski fakultet. Već tada je izrastao do 204 cm, pa ga je primijetio tehniko košarkaškog kluba „Lokomotiva“ Vladimir Anzulović. Pozvao ga je na prvi trening i tako je 1960. godine pristupio „Lokomotivi“ u kojoj je sreo već poznate košarkaše Zvonimira Petričevića, Mirka Novosela, Dragutina Kovačića i ostale tadašnje legende. No, u „Lokomotivi“ se zadržao samo polusezonu i napušta je u proljeće 1961. godine, odigravši svega 20 utakmica.

Na poziv kluba „Mlada Bosna“ odlazi u Sarajevo, ali nakratko — te iste godine prelazi u sarajevski „Željezničar“ s kojim je 1961. godine ušao u Prvu saveznu ligu. Za „Željezničar“ je na poziciji centra odigrao oko 160 utakmica.

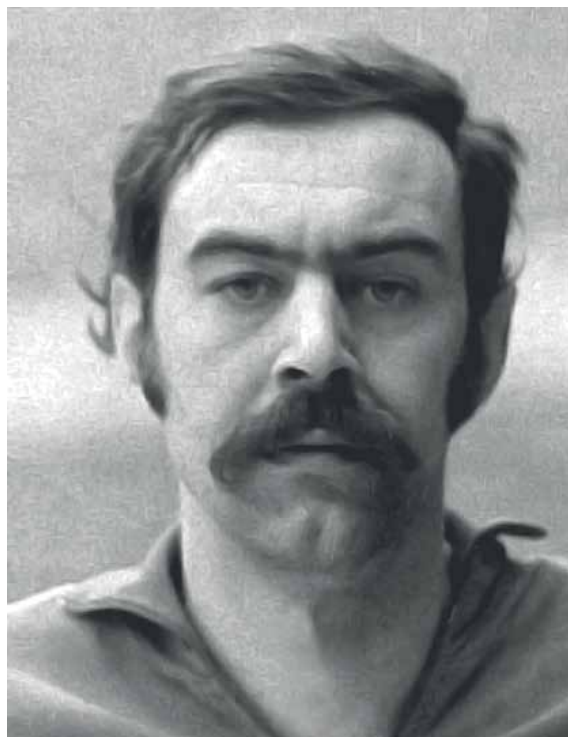
U listopadu 1964. prelazi u OKK Beograd. Dres ovog kluba nosio je do 1972. godine i bio je jedan od igrača koji su u drugoj polovici šezdesetih godina prošlog stoljeća ispisali najljepše stranice u povijesti beogradskog kluba.

Bio je standardni igrač momčadi koja je 1965. osvojila naslov prvaka Jugoslavije. Iste godine s Beogradom je igrao i u polufinalu Kupa europskih prvaka.

Godine 1972., malo prije nego će otići iz Beograda, Maroević igra prvo finale Kupa Radivoja Koraća, koje je nazvano po njegovom bivšem suigraču. U tom finalu njegov bivši klub „Lokomotiva“ pobijedio je OKK Beograd.

Nakon odigranih 412 utakmica, 1972. godine napušta Beograd i odlazi u Osijek, gdje je jedno vrijeme igrač i trener KK „Osijek“. Iste godine opet odlazi u Sarajevo, gdje ponovno postaje igrač i trener „Željezničara“ i u njemu ostaje proveo četiri godine.

Posljednju sezonu u karijeri, 1976./77., proveo je u

„Igmanu“ iz Ilidže, gdje je također bio igrač i trener.

U dresu reprezentacije Jugoslavije Zoran je igrao od 1965. do 1971. godine, odigravši 112 utakmica. Na Mediteranskim igrama 1967. godine bio je dio reprezentacije Jugoslavije koja je osvojila zlatnu medalju. Na europskom prvenstvu u Italiji 1969. Jugoslavija je osvojila srebro, a Maroević je bio standardni član momčadi.

Kruna karijere svakako su bile Olimpijske igre 1968. godine u Meksiku, gdje se okitio srebrnom medaljom. Pod vodstvom izbornika Ranka Žeravice, srebro su osvojili Aljoša Žorga, Radivoje Korać, Zoran Maroević, Trajko Rajković, Vladimir Cvetković, Dragoslav Ražnjatović, Ivo Daneu, Krešimir Ćosić, Damir Šolman, Nikola Plečaš, Dragutin Čermak i Petar Skansi. Čak pet košarkaša koji pripadaju hrvatskoj košarci...

Nakon završetka aktivnog igranja, posvetio se trenerskom pozivu. Godine 1983. u Istanbulu je trenirao košarkaški klub „Istanbul Bankasi — Yem-sotir“. Potom je u sezoni 1984./85. trener „Trepče“ iz Kosovske Mitrovice. Kratko vrijeme radio je kao trener na Cipru i odatle je otišao na dužnost rukovodioca — instruktora košarkaške sekcije pri Međunarodnom olimpijskom odboru za Istočnu Aziju.

(Jurica Gizdić)